

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 9.

Vydána dne 2. února 1939.

Cena: Kč 1.60.

Obsah: (14.—18.) 14. Nařízení, jímž se doplňují předpisy o pobytu cizinců, pokud jsou emigranty. — 15. Nařízení o přezkoumání česko-slovenského státního občanství některých osob. — 16. Nařízení, kterým se mění označení měnové jednotky ve zkratce a některá ustanovení o Národní bance Česko-Slovenské. — 17. Nařízení o přechodných bilančních úlevách pro ústavy a podniky povinné veřejně účtovat. — 18. Nařízení o odprodeji postradatelného vojenského materiálu.

14.

Vládní nařízení

ze dne 27. ledna 1939,

jímž se doplňují předpisy o pobytu cizinců,
pokud jsou emigranty.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Osoby, které

a) nemají česko-slovenské státní občanství,

b) neprokáží, že podle přezkoumatelných znaků jsou Čechy, Slováky nebo Podkarpato-rusy, a

c) zdržují se na území Česko-Slovenské republiky, aby se vyhnuly nepříznivým důsledkům opatření, která by je postihla při návratu na území jejich domovského státu nebo státu jejich dřívějšího pobytu,

— dále jen emigranti — jsou povinny na příkaz zemského úřadu opustit území Česko-Slovenské republiky. K tomu cíli jest jim povoliti přiměřenou lhůtu, ne kratší než 1 měsíc a zpravidla ne delší než 6 měsíců; lhůta delší než 6 měsíců může býti povolena nebo stanovena lhůta může býti prodloužena jen ve zcela ojedinělých případech hodných zvláštního zřetele.

(2) Za přezkoumatelný znak podle odstavce 1, písm. b) se pokládá zejména národnost zjištěná při úředním sčítání lidu v roce 1930, po případě i jiné objektivní znaky (školské

vzdělání, účast na kulturních a jiných institucích).

(3) Zemský úřad může v příkaze nebo i dodatečně uložit emigrantu do té doby, než opustí území Česko-Slovenské republiky, omezení, jež uzná za nutná, zejména pokud jde o hlášení a místo pobytu.

(4) Doručením příkazu zaniká platnost povolení k pobytu, uděleného podle zákona ze dne 28. března 1935, č. 52 Sb. z. a n., o pobytu cizinců.

(5) Skutkové okolnosti uvedené v odstavci 1, větě první, písm. c) posuzuje úřad podle volné úvahy. Proti opatření podle odstavců 1 a 3 nelze se odvolati.

(6) V případech zvláštního zřetele hodných může zemský úřad — opatřiv si schválení ministerstva vnitra — upustiti od vydání příkazu nebo vydaný příkaz prozatím odvolati. Ministerstvo vnitra postupuje při tom v dohodě s příslušnými ministerstvy.

§ 2.

(1) Přestupky tohoto nařízení a příkazů podle něho vydaných trestají okresní (státní policejní) úřady pokutou do 100.000 K nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců. Pro případ nedobytnosti uložené pokuty buďž zároveň uložen náhradní trest na svobodě podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě.

(2) Každé potrestání oznámí okresní (státní policejní) úřad zemskému úřadu, který může naříditi dodání potrestaného do donucovací pracovny, i když nejsou splněny podmínky pro toto opatření podle jiných platných předpisů, nebo do jiného zařízení, sloužícího obdobnému účelu.

§ 3.

Na území Podkarpatské Rusi je příslušná podle § 1 a § 2, odst. 2 místo zemského úřadu vláda Podkarpatské Rusi, jež může tuto svou působnost přenést na některý podřízený úřad.

§ 4.

Podrobnosti k ustanovením předchozích paragrafů může stanovit vládní nařízení.

§ 5.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie

zo dňa 27. januára 1939,

ktorým sa doplňujú predpisy o pobyte cudzincov, nakoľko sú emigrantmi.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Osoby, ktoré

a) nemajú česko-slovenské štátne občianstvo,

b) nepreukážu, že podľa preskúmateľných znakov sú Čechmi, Slovákmi alebo Podkarpatorusmi, a

c) zdržujú sa na území Česko-Slovenskej republiky, aby sa vyhly nepriaznivým dôsledkom opatrení, ktoré by ich postihly pri návrate na územie ich domovského štátu alebo štátu ich prvého pobytu,

— ďalej len emigranti — sú povinné na príkaz krajinského úřadu opustiť územie Česko-Slovenskej republiky. Pre tento cieľ treba im povoliť primeranú lehotu, nie kratšiu než 1 mesiac a zpravidla nie dlhšiu než 6 mesiacov; lehota dlhšia než 6 mesiacov môže byť povolená alebo stanovená lehota môže byť predĺžená len v celkom ojedinelých, zvláštno zreteľa hodných prípadoch.

(2) Za preskúmateľný znak podľa odseku 1, písm. b) sa považuje menovite národnosť zistená pri úradnom sčítaní ľudu v r. 1930, po prípade aj iné objektívne znaky (školské vzdelanie, účasť na kultúrnych a iných inštitúciách).

(3) Krajinský úřad môže v príkaze alebo aj dodatočne uložiť emigrantovi do tej doby, než opustí územie Česko-Slovenskej republiky, obmedzenia, ktoré uznáva za potrebné, menovite pokiaľ ide o hlásenie a miesto pobytu.

(4) Doručením príkazu zaniká platnosť povolenia k pobytu, udeleného podľa zákona zo dňa 28. marca 1935, č. 52 Sb. z. a n., o pobyte cudzincov.

(5) Skutkové okolnosti, uvedené v odseku 1, veta prvá, písm. c) posudzuje úřad podľa voľného uváženia. Proti opatreniu podľa odsekov 1 a 3 nemožno sa odvolať.

(6) V prípadoch zvláštno zreteľa hodných môže krajinský úřad — opatrivosť si schválenie ministerstva vnútra — upustiť od vydania príkazu alebo vydaný príkaz dočasne odvolať. Ministerstvo vnútra postupuje pri tom v dohode s príslušnými ministerstvami.

§ 2.

(1) Priestupky tohoto nariadenia a príkazov podľa neho vydaných trestajú okresné (štátne policajné) úřady pokutou do 100.000 K alebo väzením (uzamknutím) do 6 mesiacov. Pre prípad nedobytnosti uloženej pokuty buď zároveň uložený náhradný trest na slobode podľa miery zavinenia v medziach sadzby trestu na slobode.

(2) Každé potrestanie oznámi okresný (štátny policajný) úřad krajinskému úřadu, ktorý môže nariadiť dodanie potrestaného do donucovacej pracovne, i keď nie sú splnené podmienky pre toto opatrenie podľa iných platných predpisov, alebo do iného zariadenia, slúžiaceho obdobnému účelu.

§ 3.

Na území Podkarpatskej Rusi je príslušná podľa § 1 a § 2, odseku 2 namiesto krajinského úřadu vláda Podkarpatskej Rusi, ktorá môže túto svoju pôsobnosť preniesť na niektorý podriadený úřad.

§ 4.

Podrobnosti k ustanoveniam predchádzajúcich paragrafov môže stanoviť vládnne nariadenie.

§ 5.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a na Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади з дня 27. січня 1939,

яким доповняються приписи про побут чужинців, оскільки вони є емігрантами

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II. конституційного закону уповноваження з дня 15. грудня 1938, ч. 330 3б. з. і р.:

§ 1.

(1) Особи, які

а) не мають чесько-словацького громадянства,

б) не докажуть, що по ознакам, які можна перевірити, вони є Чехи, Словаки або Підкарпатськи, та

в) перебувають на території Чесько-Словацької Республіки, щоби ухилитися від неприємних наслідків заарештувань, які би їх постигли при поверненні на територію їх вітчизни або держави їх ранішого побуту,

— далі тільки емігранти — повинні на приказ краєвого уряду опустити територію Чесько-Словацької Республіки. В тій цілі слід їм дозволити відповідний реченець, не коротший чим місяць і правильно не довший чим 6 місяців; реченець довший чим 6 місяців може бути дозволений або встановлений реченець може бути продовжений тільки у зовсім окремих випадках гідних особливого згляду.

(2) Ознакою, що її можна перевірити, по уст. 1, буква б) слід вважати особливо народність стверджену при урядовому переписі населення в 1930 році, випадково також інші об'єктивні знаки (шкільна освіта, участь у культурних та інших установах).

(3) Краєвий уряд може у приказі або й додатково нарядити емігрантові до цього часу, ніж він опустить територію Чесько-Словацької Республіки, обмеження, які визнає необхідними, особливо відносно зголошування та місця побуту.

(4) Врученням приказу зникає правосилля дозволу на побут, уделеного по закону з дня 28. березня 1935, ч. 52 3б. з. і р. про побут чужинців.

(5) Дійсні обставини наведені в уступі 1, реченню першому, букв. в) осуджує уряд по вільній увазі. Проти заарештувань по уст. 1 і 3 не можна відкликатися.

(6) У випадках гідних особливого згляду може краєвий уряд — по одержанню одоб-

рення міністерства внутрішніх справ — відступити від видання приказу або виданий приказ тимчасово відкликати. Міністерство внутрішніх справ поступає при цьому у згоді з приналежними міністерствами.

§ 2.

(1) Переступки цього розпорядку та приказів по ньому виданих карають окружні (державні поліційні) уряди покутою до 100.000 К або в'язницею (запертям) до 6 місяців. У випадку недобутности наложеної покути слід zarazом встановити заступну кару на волю в міру провини та в межах виміру кари на волю.

(2) Кожне покарання сповістить окружний (державний поліційний) уряд краєвому урядові, який може нарядити відправлення покараного до примусової роботи, хоч би й не були здійснені умовини цього заарештування по іншим діючим приписам, або до іншого заведення, що служить подібній цілі.

§ 3.

На території Підкарпатської Русі є управнена по § 1 і § 2, уст. 2 замість краєвого уряду влада Підкарпатської Русі, яка може це управління перенести на деякий підчинений уряд.

§ 4.

Подробиці до постанов попередних параграфів може встановити розпорядок влади.

§ 5.

Цей розпорядок діє на території цілої держави та набуває правосилля з днем оголошення; переведе його міністер внутрішніх справ у згоді з учасними міністрами, у Словацькій Країні Словацька краєва влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.

Dr. Kaprás v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Syrový v. r.

Dr. Šádek v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prchala v. r.